

หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน

วัดพระธรรมกาย

เรียนคุณหนูณัน แห่งมติชน

ตามที่ระยะนี้ได้มีการวิจารณ์กรณีของวัดพระธรรมกายกันอย่างกว้างขวาง ผมขอเสนอข้อมูลบางอย่างที่ต้องการให้คุณหนูณันลองค้นหาตรวจสอบดู เพราะผมไม่สามารถจะค้นหาได้เอง เพียงแต่ผมจำได้จนถึงทุกวันนี้

ประมาณกว่า 10 ปีมาแล้ว ผมได้อ่านหนังสือรายปักษ์ ประเภท HICLASS หรือ MAN หรือ BR หรือ ดิฉัน และหรืออื่นๆ ผมจำไม่ได้แน่นอนถึงหนังสือดังกล่าว แต่เป็นหนังสือประเภทสำหรับคนชั้นกลาง

บทความในหนังสือดังกล่าวได้สัมภาษณ์เจ้าอาวาสวัดพระธรรมกายถึงเรื่องราวต่างๆ และสัมภาษณ์ถึงเหตุจูงใจในการบวชพระ ผมจำได้อย่างแม่นยำ โดยท่านได้เล่าให้ผู้สัมภาษณ์ฟังว่า สมัยยังเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ที่โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ได้มีนิสิตฝึกสอนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ได้ถามปัญหาแก่นักเรียนทั้งชั้นว่า แต่ละคนได้ขึ้นอยากเป็นอะไร คำตอบของเด็กก็มีต่างๆ กัน บางคนอยากเป็นหมอ เป็นวิศวกร เป็นทหาร เป็นเภสัชกร และอื่นๆ

และสำหรับเจ้าอาวาสวัดพระธรรมกายท่านตอบว่าอยากเป็น EMPEROR (มหาจักรพรรดิ) และยังคงตอบคำถามต่อผู้สัมภาษณ์ในหนังสือดังกล่าวว่า ท่านทราบว่าการเป็น EMPEROR ในทางโลกนั้นเป็นไปได้

แน่นอน ดังนั้นจึงหันมาทางการบวช เพื่อเป็น EMPEROR ทางธรรมแทน

จากการที่ผมได้อ่านสัมภาษณ์ดังกล่าว จึงทำให้ผมได้เข้าใจว่า ทำไมวัดพระธรรมกายจึงต้องขยายอาณาจักร ต้องการให้คนเป็นหมื่นเป็นแสนมาพึ่งเจ้าอาวาสพูด (สั่งสอน) ขอให้ลองจินตนาการดูว่ามีคน(พลเมือง)เป็นแสนมาชุมนุมในมหาโคสิริเชียม แห่งอาณาจักรโรมันโบราณ และจูเลียสซีซาร์ (มหาจักรพรรดิโรมัน) ขึ้นกล่าวถึงชัยชนะต่ออาณาจักรอื่น และจินตนาการถึงมหาจักรพรรดิคูตินคาเมนแห่งอียิปต์ ต่อหน้ามหาพีระมิดแห่งเมืองกิซ่า เหตุการณ์ทั้งสองเกิดขึ้นมากกว่าพันปีแล้ว และคาดเดาถึงปัจจุบันที่ปทุมธานี เมื่อมหาธรรมกายเจดีย์เสร็จ และเจ้าอาวาสวัดพระธรรมกายขึ้นพูด (เทศน์) จะเปรียบความรู้สึกเหมือนมหาจักรพรรดิในอดีตทั้งสองหรือไม่ และยิ่งมหาธรรมกายเจดีย์ สร้างด้วยวัตถุลงทอนตลอดกาลได้เป็นพันปี ดังนั้นในอีกพันปีข้างหน้าอาจจะมีการกล่าวถึงมหาเจดีย์ (จักรพรรดิ) ผู้เทศน์ให้คนเป็นแสนพึ่งต่อหน้ามหาธรรมกายเจดีย์

ความฝันของเด็กมัธยมต้นโรงเรียนสวนกุหลาบเมื่อประมาณ 40 ปีที่แล้ว คงจะบรรลุผลในไม่ช้า

ผมได้เคยไปที่วัดแห่งนี้เมื่อประมาณ ปี 2526 สองครั้ง จากการชักชวนของรุ่นน้องที่จุฬาฯ ผมไม่มีชุดขาวทั้งชุด ผมสวมเสื้อขาวกางเกงยีน นั่งรถฟรีที่อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ ไปดูบรรยายภาคและถ่ายรูป มีความรู้สึกแปลกแยกเล็กน้อย ที่ไม่ได้ใส่ชุดขาวอันแสดงถึงบริสุทธิ์และพบว่าไม่เกิดประโยชน์อันใดไปนั่งฟังพระพูดทางระบบกระจายเสียง ให้หลับตาฟังลูกแก้ว

จากการวิเคราะห์ของผมคิดว่า ธรรมกายขยายอาณาจักรโดยเริ่มจาก ชมรมพุทธตามมหาวิทยาลัยต่างๆ เพราะสมัยผมเรียน ผมได้เคยเข้าสัมผัสอยู่บ้าง ทำไมที่บอกว่าคนมีความรู้ ระดับอุดมศึกษาจึงไปวัดพระธรรมกาย ก็เพราะศาสนาพุทธของไทยเองใครจะบวชก็ได้ ไม่เหมือนศาสนาคริสต์ กว่าบวชเป็นพระได้ต้องผ่านการทดสอบความรู้ ความศรัทธาและเป็นพระที่มีความรู้จริง สังคมไทยเมื่อเป็นพระแล้ว คนก็ต้องไหว แต่สำหรับสังคมสมัยปัจจุบัน ที่คนมีความรู้มาก ความรู้สึกเล็กๆ ที่จะให้ไหวพระคนไหนก็ได้ และฟังพระทั่ว

ไปสอนเป็นเรื่องที่อาจจะทำให้ลำบากอยู่ เพราะตัวเองอาจมีความรู้มากกว่าพระ

แต่พระธรรมกายเป็นพระที่อยู่ในชนชั้นเดียวกัน มีความรู้ก่อนบวช จบมหาวิทยาลัยเหมือนกัน และสัญญาว่าจะบวชตลอดชีวิต การที่จะให้ยกมือไหว้ ก็ทำได้ (วิเคราะห์ตามชนชั้น) ในเมื่อพระโดยทั่วไปส่วนมาก เป็นแค่ชาวบ้านธรรมดาที่บวชชั่วคราวระยะเวลาอาจไม่นาน ไม่สามารถสนองตอบความต้องการของชนชั้นกลางได้ จึงเป็นเรื่องเข้าใจได้ว่า ทำไมชนชั้นกลางจึงเข้าวัดพระธรรมกาย และข้อมูลของธรรมกายขยายในหมู่นักเรียนมีการศึกษาอย่างกว้าง เพราะผมก็ได้จดหมายชวนให้บริจาคต่างๆ ตลอดปี คงได้ที่อยู่จากทะเบียนของมหาวิทยาลัยต่างๆ

ผมเขียนจดหมายฉบับนี้ขึ้น เพื่อนำเสนอข้อมูลที่ผมเคยอ่านพบ ซึ่งคนส่วนใหญ่อาจไม่ทราบ หรือไม่ได้คิดถึงว่าเหตุใด วัดพระธรรมกายต้องทำอะไรให้ยิ่งใหญ่อลังการ ในส่วนเล็กๆ เป็นการสนองกิเลสของเจ้าสำนักหรือไม่ เวลาจะเป็นเครื่องพิสูจน์

อย่างไรก็ตาม ผมอยากให้มีการค้นข้อมูลจากหนังสือดังกล่าว (จำไม่ได้ว่าเป็นฉบับไหน) ขึ้นมายืนยันว่าได้มีการสัมภาษณ์จริง

นายสมชาย เจริญธีรสกุล

ความจริงจดหมายจากคนที่ศรัทธาธรรมกายก็มีเข้ามาเยอะด้วย แต่ทุกฉบับเขียนมายาวมากจนเป็นอุปสรรคกับการนำลง จะตัดทอนก็เสี่ยงยิ่งกับข้อกล่าวหาว่าบิดเบือนจดหมาย